U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: nezl. R. S.**, zastoupena opatrovnicí: Y. S., proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 394/2003 - 26 ze dne 22. 10. 2003,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozhodl dne 22. 10. 2003 o odmítnutí podání žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), kterým se domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 4229/VL - 11 - 12 - 2002 ze dne 20. 9. 2002, kterým nebyl stěžovatelce udělen azyl.

Usnesení převzala dne 5. 1. 2004 u krajského soudu přímo nezletilá a podala proti němu prostřednictvím obecného zmocněnce kasační stížnost. Tato kasační stížnost, podaná dne 4. 3. 2004, byla podepsána nezletilou a obecným zmocněncem, aniž by bylo doloženo, kdo jej k podání kasační stížnosti zmocnil. Poté bylo rozhodnutí doručeno dne 5. 4. 2004 opatrovnici, a sice tak, že dne 25. 3. 2004 bylo uloženo poté, kdy opatrovnice nebyla v místě, kam bylo doručováno, zastižena, přitom z údajů na doručence vyplývá, že se v místě doručování zdržovala. Nastala tak fikce doručení podle § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, za použití § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Po tomto doručení napadeného usnesení již nebyla kasační stížnost podána.

Nejvyšší správní soud tedy o kasační stížnosti podané dne 4. 3. 2004 rozhodoval za následující situace: nezletilá stěžovatelka podala kasační stížnost prostřednictvím obecného zmocněnce, aniž by bylo doloženo zmocněncovo oprávnění k jejímu podání. Zmocnit tohoto obecného zmocněnce přitom nemohla stěžovatelka sama, neboť k takovému právnímu úkonu neměla způsobilost, a opatrovnice k výzvě soudu nepotvrdila, že by ona jménem nezletilé stěžovatelky obecného zmocněnce k takovému úkonu zmocnila. Kasační stížnost byla podána přede dnem, kdy bylo opatrovnici doručeno napadené usnesení. Zároveň

však kasační stížnost nebyla podána ani ve lhůtě podle § 106 odst. 2 s. ř. s., která by byla počítána od skutečného převzetí napadeného usnesení nezletilou stěžovatelkou dne 5. 1. 2004.

Nejvyšší správní soud se tedy nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost podána oprávněnou osobou, zda je podána včas a zda jsou splněny podmínky pro její věcné vyřízení, tj. zda je projednatelná.

Kasační stížnost byla podána přede dnem, kdy došlo k doručení napadeného usnesení. Nejvyšší správní soud zde zvažoval okolnosti, za jakých byla kasační stížnost podána, přitom s ohledem na skutečnost, že byla podána zřejmě v souvislosti s faktickým převzetím usnesení nezletilou stěžovatelkou přímo na krajském soudu, avšak po dvou měsících od jejího faktického převzetí, takže lhůta podávaná z § 106 odst. 2 s. ř. s. by za předpokladu, že by plynula ode dne 5. 1. 2004, tedy od faktického převzetí usnesení nezletilou stěžovatelkou, nebyla dodržena, dospěl k závěru, že jsou zde splněny podmínky pro konstataci předčasnosti podání. Kasační stížnost byla proto jako předčasná podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnuta, aniž by soudem bylo nutno postavit najisto, kým byla kasační stížnost podána a kdo tuto osobu k jejímu podání zmocnil.

Dalším samostatným důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti pak byl nedostatek právního zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. V daném případě přitom při absenci podmínky právnického vzdělání nebyla předložena plná moc udělená advokátovi, ani nebyl soudu doručen návrh na ustanovení advokáta soudem, ač byla opatrovnice k jejímu předložení Nejvyšším správním soudem marně vyzvána a ač byla poučena o důsledcích marného uplynutí soudem stanovené lhůty k doložení plné moci. Nepředložení plné moci advokáta brání projednání a věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a pro který nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Tato skutečnost by tedy byla samostatným důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Byla-li kasační stížnost odmítnuta, žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu